

Jaguár, 2007, akryl, plátno 100 x 170 cm

Pavel Hayek

10. 3. 1959 narozen v Brně

1973-1982 navštěvoval LŠU Jaroslava Kvapila v Brně, profesor Petr Skácel

Vystavuje od roku 1980, samostatně od roku 1983

Pracuje v Domě umění a ve Wannieck Gallery v Brně

1990-2001 člen TTklubu, od roku 1998 člen Klubu konkréťistů

Je zastoupen ve veřejných i soukromých sbírkách doma i v zahraničí

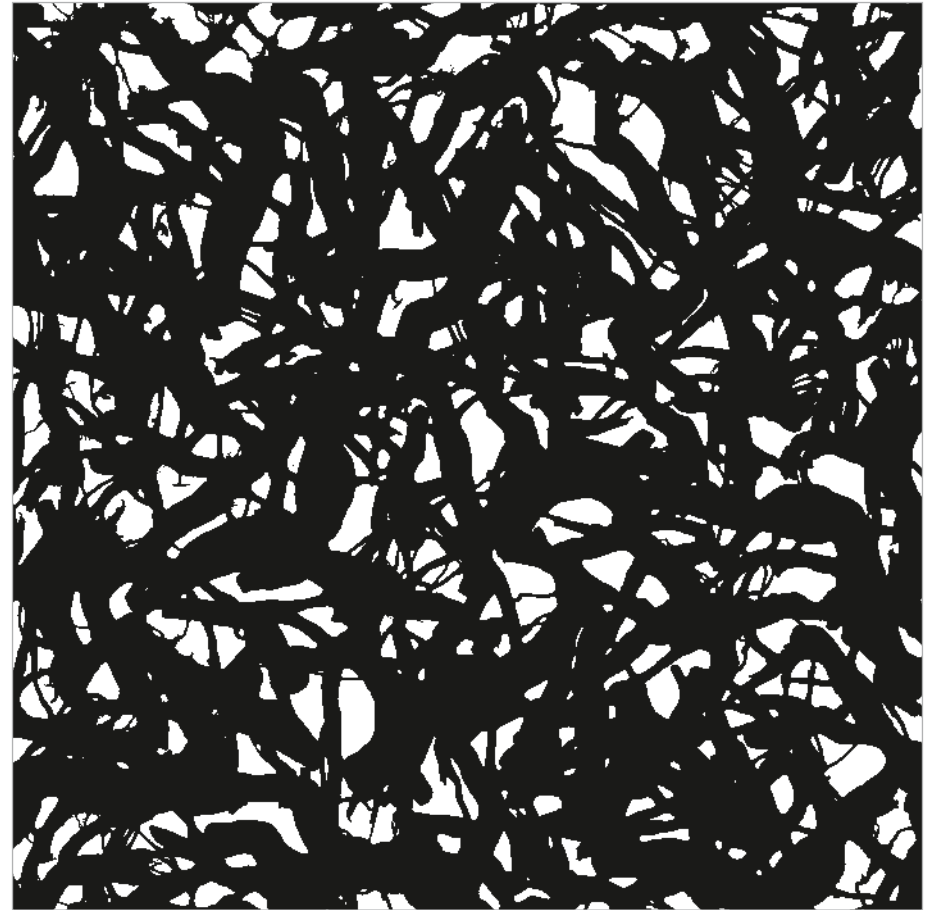
adresa: Mučednická 36, 616 00 Brno

mobil: 736 485 365

e-mail: pavel.hayek@centrum.cz

www.muweb.cz/kultura/hayek/index.htm

www.pavelhayek.wz.cz

Višňové kořeny, 1994, akryl, plátno 160 x 160 cm

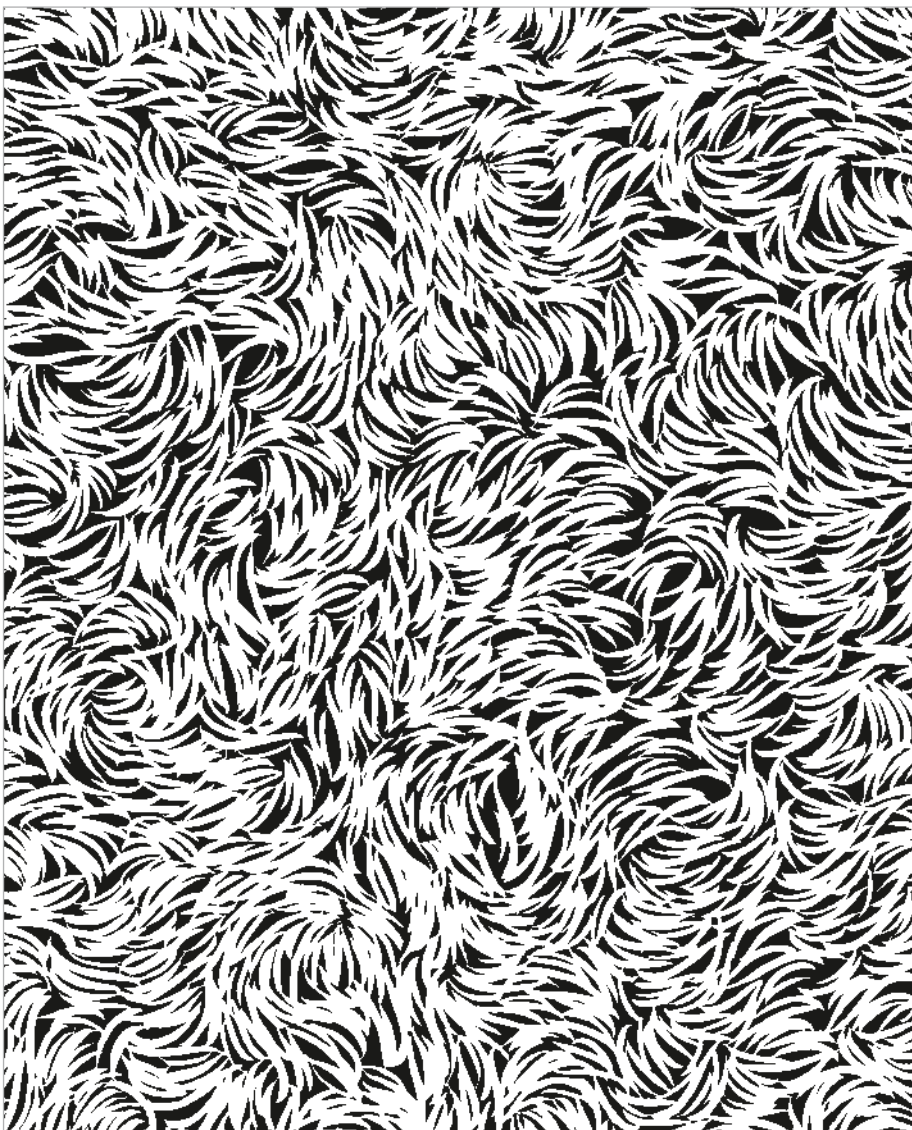
P A V E L H A Y E K

O B R A Z Y

3. 6. – 28. 6. 2009

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1.MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. ČERVNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

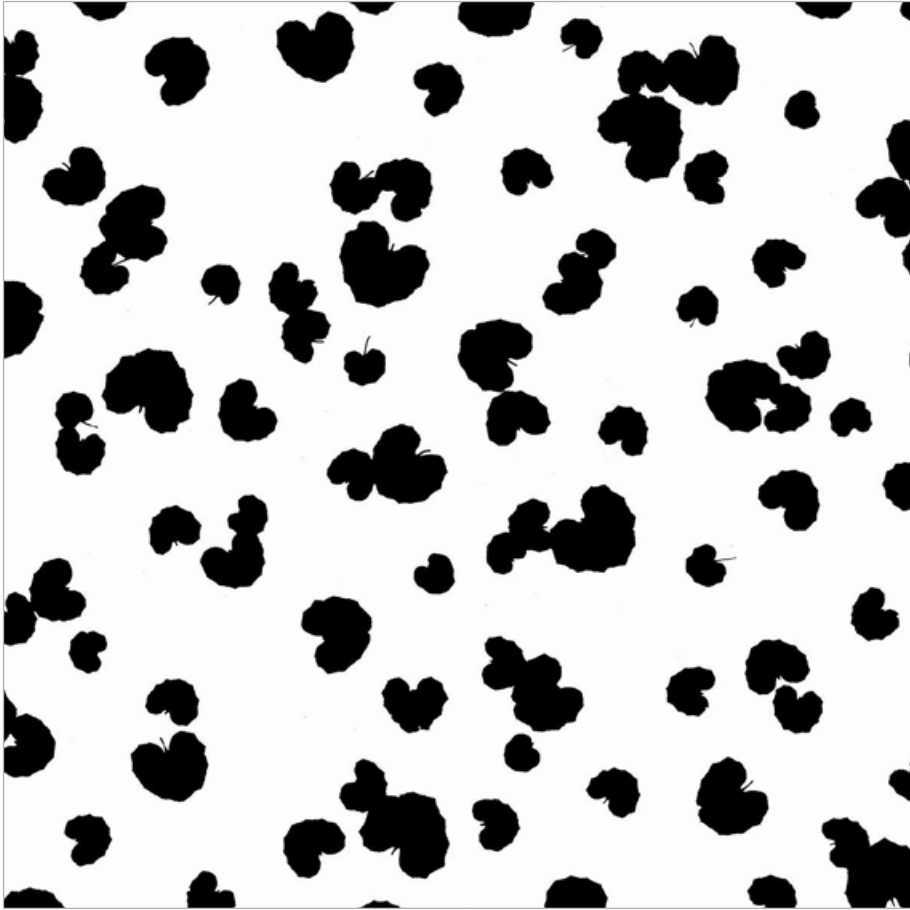
S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Fazolové lusky, 1996, akryl, plátno 160 x 130 cm

Černý strom, 2006, akryl, plátno 180 x 200 cm

Černé listy, 2001, akryl, plátno 180 x 180 cm

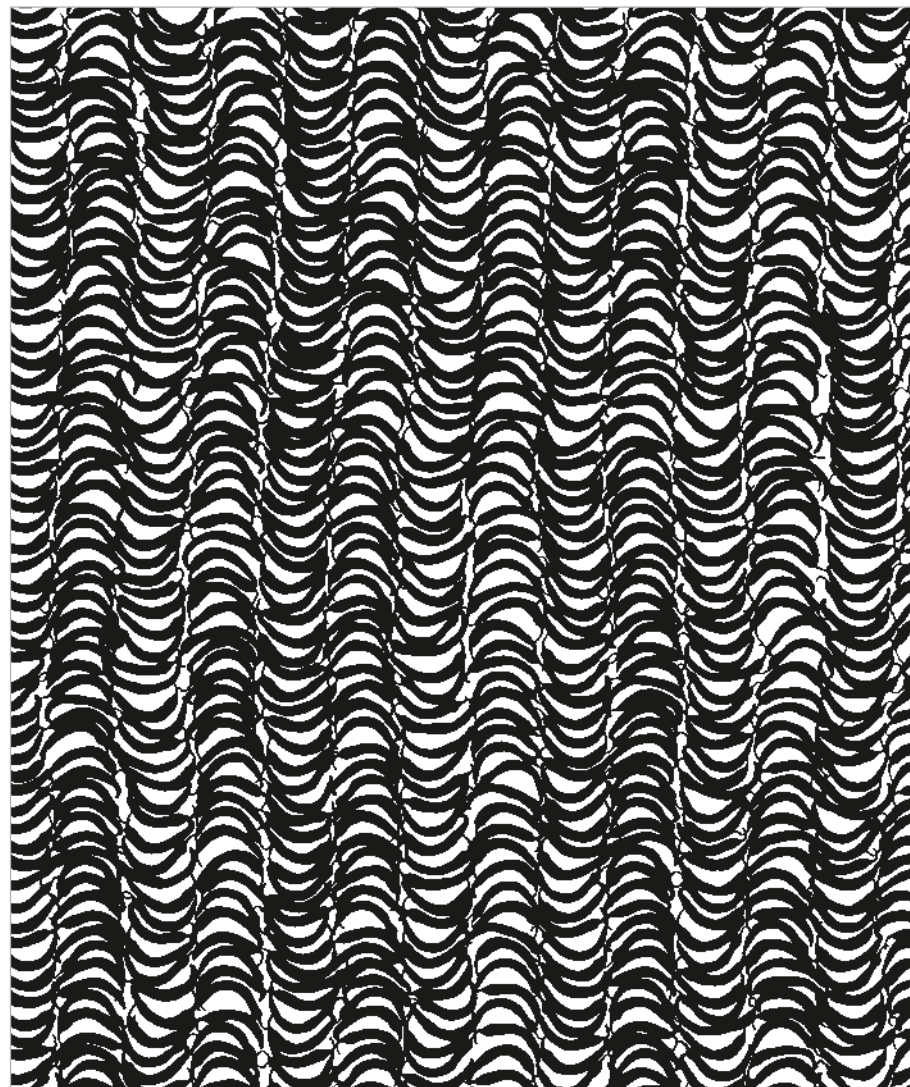
Listy figusu, 2002, akryl, plátno 195 x 150 cm

O Pavlu Hayekovi psali jiní a nejčastěji asi Jiří Valoch. Vyhnu se zavedeným pojmům a zůstanu jen u toho, co z jeho pláten bezprostředně rozpoznávám a co se živě dotýká i mojí vlastní zkušenosti.

Pavel je pověstný dokonalým vyladěním instalací výstav nejen v brněnském Domě umění a vytríbený smysl pro uměřenost formy přirozeně promítá i do své výtvarné práce. Vystačí si většinou jen s černou barvou a zdálo by se, že směřuje k dekoru, když plátna vykrývá zvolenými přírodninami – semeny, plody a jindy listovím, spleť kořenů nebo větrovým stromů. Ve skutečnosti je ale v živém rytmu malby zásadně proměňuje. Svůj obecně vžitý význam v ní zřetelně ztrácí, přestože jim v názvech obrazů účelové pojmenování přiznává. V podobě zcela reálné a zároveň i výsostně zobecněné skládají se do mozaiky intimně zpřítomněné tkáně vláčného těla živé přírody. Pavel na plátně ruší každé její relativní měřítko a stejně výmluvné jako hmotné prvky v černé barvě je i bílé prázdno mezi nimi, které tu bezděčně vytváří podobně účinné světelné útvary. Proto je někdy záměrně barvou vykrývá a naopak vynechává přírodniny; zaměňuje tak jejich pozitiv s negativem. To se mu do malby promítla zkušenost s příbuzně uspořádanými fotogramy.

Přírodní prvky v jemných variacích jednoho druhu volným proměnlivým rytmem ladí plochu plátna do výsledné obrazové skladby, které se plně podřizují, a přece v ní každý z nich zůstává i naprosto jedinečnou částicí. Společně tak stávají se očividnou hudbou dynamických tvarů malbou dotýkané celistvosti odvěkého řádu přírody. Vyvázané z účelových pout a svazujících měřítek zvou k nahlédnutí do závratné hlubiny univerzální jednoty – rovnocenného pohledu oběma směry do dvojího nekonečna – makrokosmu i mikrosvěta. Jsou tu jejím výmluvným podobenstvím a zjevně tak navazují na základní linii výstav kmenových autorů Jílkovy galerie.

Miroslav Koval, duben 2009

Feferonky, 1999, akryl, plátno 190 x 160 cm